

عنوان مقاله:

راهکارهای بهبود آموزش زنان در توسعه فرهنگ زیست محیطی

محل انتشار:

اولین همایش ملی زنان، بازآفرینی شهری و توسعه پایدار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

لاله صالحی - استادیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.

فیض الله منوری فرد - دانشجوی دکتری آموزش کشاورزی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان، ایران.

خلاصه مقاله:

حفاظت از محیط زیست و استفاده بهینه از منابع شامل الگوی بهینه مصرف است. این امر خطیر در جهان امروز که با مشکلات زیست محیطی عریضه ای روبرو شده است، با صرفه جویی و کاهش مصرف، استفاده مجدد و بازیافت منابع رخ می دهد که لازمه توسعه پایدار می باشد. این فرآیند به زبان ساده آن چیزی است که مردم با آن زندگی می کنند که فرهنگ نام می گیرد. نظر به نقش کلیدی زنان در پرورش فرزندان، آنها عامل اصلی انتقال فرهنگ زیست محیطی به نسل آینده هستند؛ چرا که کودکان از آغاز تولد، شیوه زیستن و ارتباط با محیط را از مادر می آموزند. از این رو، چنانچه فرهنگ زیست محیطی به نحو نهادینه در میان مادران نشر و اشاعه یابد، زنان ما، به خوبی می توانند این میراث معنوی را به فرزندان خود منتقل کنند. نیل به این مهم برنامه ریزی مناسبی را می طلبد. باوجود توانایی های زنان در این عرصه، به دلیل رشد شهرنشینی رفتارهای ناهنجار زیادی رشد نموده و مشکلات زیادی در زمینه ارتباط انسان شهرنشین با محیط زیست و طبیعت وجود دارد. بطوریکه می توان به صراحت گفت؛ مشکلات زیست محیطی ریشه در فرهنگ دارد و آموزش بنیان اصلی ساخت و اصلاح رفتارهای مناسب در عرصه توسعه پایدار است. اما محدودیت آموزشی در این زمینه وجود دارد. از این جهت که سهم آموزشهای همگانی در بحث محیط زیست ناکافی و نامناسب است و رسانه های گروهی توجه مورد نیاز به این بخش را ندارند. زنان به دلیل ساعتهای طولانی فعالیت در خانه و محل کار، فرصت بهره گیری ناچیزی از آموزشهای همگانی در راستای توسعه پایدار محیط زیست دارند. در این راستا، این مقاله به ارائه راهکارهای بهبود بخشیدن نحوه آموزش زنان برای رسیدن به توسعه فرهنگ زیست محیطی می پردازد.

کلمات کلیدی:

زنان، محیط زیست، توسعه، فرهنگ زیست محیطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/717982>

